

D. Papež, Praha 1, 110 00, Mikulandská 6
tel. 20 39 30

10 APR 1984

Signor

Dr. Bohumil KUČERA,
Ufficio Commerciale-Ceco-
slovachia

Via G.B. Morgagni 20,
M I L A N O

I T A L I A

Praha 3. dubna 1984

Milý Bohouši,

takže jsi poslal adresu a já mám dojem, že Ti musíme napsat, abys byl zpraven o událostech kolem výroční svházky Čináků v lednu tohoto roku.

Bylo to opravdu slavné. Dávali jsme s Líbou dohromady adresy a podařilo se jich sehnat více než 60. A ovšem zvětšovalo se stále i číslo těch, kteří už nejsou mezi námi. To bylo smutné a bolavé. Zejména na schůzce, kde jsme se dověděli dodanečně, že při autohavarii již před několika lety zahynul Mirek Bílek. To jsme nevěděli.

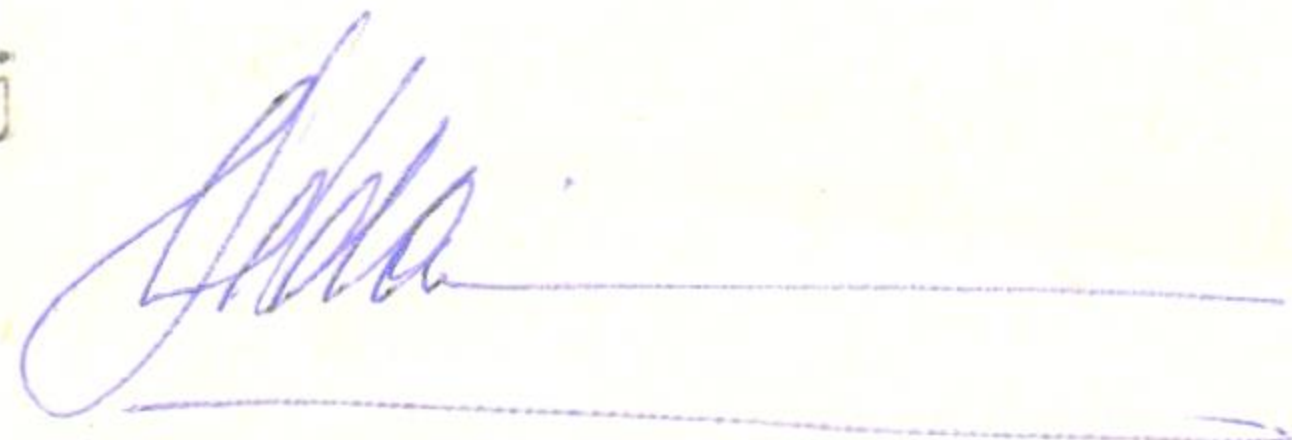
A tak jsme čekali tak třetinu těch, co pozveme a jaké bylo naše překvapení, že jich přišlo přes 40. A samozřejmě mezi nimi red. A.F. Šulc kdysi z A-Zetu, Dr Jan Horák, co psával do nár. Osvobození a také náš někdejší "mladý autor" Marcel Hudec. Dnes jsou tito pánové všichni přes 75 let. Ovšem nejstarší byl arch. Franta Marek /skoro 79/ a byl veselý a rozjařený. Přišel Martin i Macháček, omluvila se Petrovická a Neumannová, nemocná Věra Tichá a Irena Lepišová, byli tam Mokošín, Kutta, Janoušek, Ota Skalský, /Štěpán tam nechce nikdy jít, protože když tam byl na mém pořadu, dostal pak infarkt a od té doby ho tam nedostanu ani na svůj večer - abys věděl, dělám tam občas večery poezie/, a taky Nováčková, Robenková, malá Neumannová, /tehdy jí bylo 13, dnes o 40 víc/, Přema Neumann, Jarda Malý, no prostě výkvět Činu. Scházeli se starci a starkyně, ale během hodiny seděli při víně kluci a holky. Nějak jsme tam všichni, Bohouši, omládli. Přece jen jsem měl radost, když jsem si uvědomil, že Čin na každém něco zanechal a že to nebyl nános, ale něco, co zůstalo uvnitř a zase se to po letech ozvalo.

No a vidíš. Právě jsem se vrátil ze zájezdu po západních Čechách, kde jsem dělal vzpomínkový večer na ty, které jsem potkal cestou a samozřejmě na Čin. No a partnerkou mi byla Líba. Bylo to děsně fajn, ale o tom ať Ti raději napíše ona. Jen podotýkám, že byla stejně dobrá jako před lety.

Doufám, že někdy taky budeš v Praze a pak že se sejdeme u mne, kde pokračujeme ve schůzkách v užším kruhu, tak, abychom se do mého bytu vešli, ale prostě jsme si řekli, že ve schůzkách budeme pokračovat.

Přikládáme Ti aspoň jednu fotku ze setkání, snad účastníky poznáš. A teď předávám stroj Libuše, ať dopíše. Moc tisknu obě ruce a ozvi se, chlape !

Tvůj

a Jar. Truncík

Nazdar Bohouši,

takže všechno Ti už napsal Déda, jak to bylo o té naší schůzce, Mohu jenom potvrdit, že to bylo nad očekávání výborné. Přišel jsi o moc.

Dělala jsem s Dédou po 40 letech pořad, bylo to takové vyprávění o Činu, vyprávění proto, protože vyšel čtvrtý díl dějin českého divadla, z pera dr. Františka Černého, divadelního vědce a v této knížce se píše o Činu a velice pěkně. Takže jsme si s Dédou řekli, že by se to mohlo zveřejnit a proto ten pořad. Kypodivu zase úspěch, lidé to moc brali vyprávěli jsme různé historečky, které jsme zažili, veselé i trapasy no a mohu říct, že to bylo fajn. Dělali jsme to ve Frant. Lázních a 2x v Chebu. To je Dédova doména, protože tam naposledy působil. Snad se nám to povede, že to budeme moci předvést i v Praze pro Čináky a na to Tě pozveme.

Taky by Tě možná zajímalo, že Dédu volala z divadelního odd. Nár. musea, zda nemá dokumentaci o Činu, takže jsme se teď dali do psaní o tom, jak to vlastně začalo a pokračovalo.

Já jinak jsem už 5 let v důchodu, je to hrozné, co? Slávek tak, ale ten dělá 2 dny v týdnu. Zatím jsme jakž takž zdraví, no prostě děláme co můžeme.

To Tvoje zavolání bylo moc milé, samozřejmě, že jsem to schůzce přednesla a všichni to moc ocenili.

Měj se fajn, moc pozdravuju Alenku a doufám, že napíšeš, nebo až přijedeš do Prahy, že se ozveš.

Zdravím

